

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 63/07-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 3. apríla 2007 predbežne prerokoval sťažnosť V. M. a T. M., obaja bytom M., zastúpených advokátkou JUDr. O. P., D., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Trenčín v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. M. a T. M. o d m i e t a pre neprípustnosť.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 14. februára 2007 doručená sťažnosť V. M. a T. M., obaja bytom M. (ďalej len „sťažovatelia“), zastúpených advokátkou JUDr. O. P., D., pre namietané porušenie ich základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Trenčín (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003.

Sťažovatelia uviedli, že 7. júla 2003 podali okresnému súdu žalobu, ktorou sa domáhali uloženia povinnosti žalovanej zabezpečiť dodávku vody do ich bytu. Tvrdia, že právoplatné rozhodnutie vo veci má pre nich zásadný význam, pretože nepriaznivú bytovú situáciu musia v súčasnosti riešiť prechodným bývaním v podnájme. Ďalej uviedli, že aj keď konanie prebieha takmer 4 roky, nie je dosiaľ právoplatne skončené. Keďže okresný súd bol v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003 nečinný, 13. decembra 2006 podali predsedovi okresného súdu sťažnosť na prieťahy v konaní, na ktorú reagoval podpredseda okresného súdu listom z 25. januára 2007, pričom ju uznal ako dôvodnú.

Sťažovatelia sú toho názoru, že postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003 bolo porušené ich základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Na základe uvedených skutočností sťažovatelia navrhli, aby ústavný súd v náleze vyslovil, že okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003 porušil ich základné právo podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, prikázal okresnému súdu vo veci konať bez zbytočných prieťahov a zaviazal ho uhradiť im primerané finančné zadosťučinenie – každému v sume 300 000 Sk, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia v sume 17 499 Sk.

II.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Z obsahu sťažnosti je zrejmé, že sťažovatelia namietali porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 124/2003.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov (...).

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní sťažnosti sťažovateľov podľa ustanovenia § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde skúmal, či v danom prípade nejde o jej neprípustnosť.

Podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde sťažnosť nie je prípustná, ak sťažovateľ nevyčerpal opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, ktoré mu zákon na ochranu jeho základných práv alebo slobôd účinne poskytuje a na ktorých použitie je sťažovateľ oprávnený podľa osobitných predpisov.

Ústavný súd v prípadoch namietaného porušenia základných práv v dôsledku zbytočných prietáhov v konaní zapríčinených všeobecným súdom skúma, či sťažovateľ využil právne prostriedky, ktoré mu na ochranu jeho práv do 31. marca 2005 vrátane poskytoval zákon Slovenskej národnej rady č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov) v znení neskorších predpisov v ustanoveniach § 17 a nasl., a od 1. apríla 2005 poskytuje zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov v ustanoveniach § 62 a nasl. Využitie týchto prostriedkov nápravy, ktoré sú podľa názoru ústavného súdu účastníkovi súdneho konania ľahko dostupné, nevyžaduje ústavný súd ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, ak z okolností konkrétneho prípadu vyplýva, že uvedenú podmienku sťažovateľ nespĺnil z dôvodov hodných osobitného zreteľa (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), najmä ak využitie uvedených prostriedkov nápravy nemožno vzhľadom na okolnosti daného prípadu pokladať za postup umožňujúci dosiahnuť účinnú ochranu základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov (napr. III. ÚS 197/05, III. ÚS 13/06).

Z obsahu sťažnosti a z jej príloh ústavný súd zistil, že sťažovatelia namietali postup okresného súdu v konaní vednom pod sp. zn. 12 C 124/2003 podaním sťažnosti na prietahy

v konaní predsedovi okresného súdu z 13. decembra 2006 (doručenej 18. decembra 2006). Na sťažnosť reagoval podpredseda okresného súdu listom sp. zn. Spr 2221/06 z 25. januára 2007, v ktorom uviedol, že vzhľadom na nadmerné zaťaženie senátu konajúcej sudkyne bola predmetná vec pridelená do senátu iného sudcu, pričom ho upozornil, aby vo veci konal bez zbytočných prietahov; sťažovateľom sa za vzniknuté prietahy ospravedlnil.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na to, že podanie sťažnosti predsedovi okresného súdu (v danom prípade sťažnosť z 13. decembra 2006 doručená okresnému súdu 18. decembra 2006) v krátkom čase pred podaním sťažnosti ústavnému súdu (v namietanom prípade sťažnosť doručená ústavnému súdu 14. februára 2007) sa javí byť iba formálnym úkonom, ktorému nemožno pripísať účinky, ktoré by inak taká sťažnosť mohla mať, ak by predseda, resp. podpredseda okresného súdu dostal primeranú (rozumnú) lehotu na prijatie opatrení proti zbytočným prietahom vo veci samej (obdobne napr. IV. ÚS 306/04, III. ÚS 78/05, III. ÚS 85/06, III. ÚS 131/06). Aj keď v danom prípade podpredseda okresného súdu prijal opatrenia na elimináciu prietahov v namietanom konaní tak, že konajúceho sudcu upozornil, aby vo veci konal bez prietahov, v čase podania sťažnosti ústavnému súdu nebolo možné posúdiť, či podanie sťažnosti, ako aj opatrenia prijaté podpredsedom okresného súdu na ochranu základného práva sťažovateľov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy splnili svoj účel.

Sťažovatelia taktiež nepreukázali, že podmienku podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde (v akceptovateľnej lehote pred podaním sťažnosti ústavnému súdu) nesplnili z dôvodov hodných osobitného zreteľa, a existenciu takýchto dôvodov nemožno vyvodiť ani z obsahu sťažnosti (§ 53 ods. 2 zákona o ústavnom súde), a preto ústavný súd sťažnosť sťažovateľov odmietol ako neprípustnú (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 3. apríla 2007